

ת"פ 12856/07/10 - מדינת ישראל נגד ד א

בתי המשפט

בית משפט השלום

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: מדינת ישראל

נגד

ד א

ת"פ 12856-07-10

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית דרור

הנאשם ובא כוחו עו"ד ליאור פרי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום (מתוקן) המייחס לו החזקת 4,562 גר' קנביס, זאת, לאחר שגידל את הסם בתשע שורות בערוגות ביתו. יודגש, שעל פי כתב האישום (המתוקן), נועד הסם לצריכתו העצמית.

2. עמדת המאשימה למאסר בפועל. בתוך כך נמצא לציין, שלחובת הנאשם 18 הרשעות קודמות, אם כי רובן המכריע מלפני שנים רבות.

3. במוקד הדיון טענת הנאשם שנזקקותו לקנביס הינה מטעמים רפואיים, וגם אם אין בידו היתר לדבר, על בית המשפט, על פי הנטען, לתת לעובדה זו משקל רב. ומעבר לאמור, נמצא לנכון להרחיב בדיון בטענות אלה, ולהוסיף כדלקמן:

א. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והורשע בהתאם ביום 11.5.2011 - לפני כשלוש שנים וחצי. בד בבד הוזמן תסקיר, ולפני כשלוש שנים, בין היתר, על בסיס התסקיר, כבר פנו הצדדים לטיעון לעונש (ראה פרוטוקול הדיון מיום 5.10.2011).

ב. במוקד הנטען, כאמור, הנזקקות של הנאשם, לטענתו, לקנבס רפואי. נוכח זאת, נתן בית המשפט את דעתו לדבר, וימים ספורים לאחר הטיעון לעונש ניתנה החלטה שבמרכזה תפיסת בית המשפט, לפיה, אם וככל שעל הפרק מהלך שנועד להשגת אישור לשימוש בקנבס רפואי, ייתכן שהגון, גם אם במידה רבה לפני משורת הדין, לאשר ארכה להשגת אישור זה, ובית המשפט העמיד את השאלה לתגובת ההגנה, תוך הבהרה, כי, בהינתן, שתסבור ההגנה לנצל את הארכה, יוותרו במקביל תנאי מעצר הבית המלא על כנם (ראה החלטה מיום 9.10.2011).

ג. הנאשם אכן חפץ באפשרות זאת. מעצר הבית המלא נותר על כנו, ובהמשך התפתחו הליכים להשגת האישור. אלה, אינם מענייני, ובאופן כללי, על פי דברים שהובאו בפני, היו מספר פניות למשרד הבריאות, בין לבין גם עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק, שאמר את דברו באחת מהשאלות הכרוכות שהונחו על שולחנו, ההליכים הוסיפו ונמשכו, הזמן חלף, ולבסוף הגיעו כל הצדדים כדי מסקנה, שגם אם ההליך לקבלת היתר לשימוש בקנבס רפואי טרם מיצה את עצמו, יש להוביל את ההליך דנן לגמר, תוך מתן אפשרות לצדדים להשלים ולעדכן את טיעוניהם לעונש בהם הוחל, כאמור, לפני כשלוש שנים.

ד. בתוך כך עלתה לדיון גם תקופת מעצר הבית שראשיתה באיזוק אלקטרוני בכפוף ל"חלונות", ובהמשך, לרבות בהתערבות ערכאת הערעור, ניתנו הקלות מסוימות. בית המשפט אף הורה לצדדים להגיש הודעה מוסכמת שתפרט את תמונת המצב בכל הקשור למעצר הבית על שלביו השונים, וזאת על יסוד הנחה, שכשברקע תקופת מעצר בית כה ממושכת, ראוי שתהא בפני בית המשפט תמונת מצב עדכנית. על שולחני, אכן, הודעה כאמור. בתמצית הדברים, יש בהודעה זו, מן הצד האחד, כדי ללמד על תקופת מעצר בית ממושכת לכאורה, חלקה הראשון אף כמעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני, אך במקביל על הפרק נאשם שכבר ממועד סמוך לתחילת מעצר הבית הותר לו לצאת כל יום, בתחילה לצרכים רפואיים, ובהמשך ביתר גמישות. לחובתו, אף נרשמו, ככל הנראה, הפרות לא מועטות, גם אם סברה המאשימה להימנע מהליכים ומבקשה לעיון חוזר בשל כך. כהערה שיש בה כדי להקדים במעט את המשך הדברים יצוין שמתקופת מעצר הבית הממושכת לא אתעלם, אך נוכח היקף החלונות, הגמישויות וההפרות, משקלו של מעצר הבית כטיעון לקולא, עתיד להיות מוגבל.

ה. ואולם, הגם שסבר בית המשפט לפרט את תמונת המצב הכוללת, נמצא להדגיש שעובר למתן גזר דין זה, אין בנמצא היתר ממשרד הבריאות. ככל שהובא לידיעתי, אחד הגורמים המרכזיים הניצבים בדרך לקבלת ההיתר המבוקש, נושא שאף גרם רבות להתמשכות הטיפול בנושא, יסודו בעובדה שעל הפרק נאשם הלוקה גם במישור הפסיכיאטרי. ככלל, עצם קיומן של בעיות רפואיות במישור זה, אינו במחלוקת.

4. תמונת המצב המסכמת - דיכטומית ומעט מורכבת.

א. החזקת סם בהיקף כאמור ובפרט כשברקע גם עבר פלילי ממשי, טעונה, בעיקרון, מאסר לריצוי בפועל, וככל שהמדובר, בכל זאת, בהחזקת סמים לצריכה עצמית, לכל הפחות למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, דבר שאין חולקין שאינו רלוונטי לגבי הנאשם דנן.

ב. עם זאת, בפני בית המשפט תמונת מצב המחזקת, לפחות במידה ידועה, את הטיעון הרפואי. תחילה, אציין בנקודה זאת את מכתבו של מנהל היחידה לשיכון כאב בבית החולים הדסה עין כרם מיום 11.9.2014, המכיל במפורש המלצה לניסיון לטיפול בקנביס, שנית אציין שיש להעמיד את התביעה בחזקתה שפעלה בהגנות ובשיקול דעת, ולא בכדי אף נכונה הייתה לראות בגידולי הקנביס שנתפסו כסמים לשימוש עצמי, ולבסוף אציין שלתמונת מצב זו ניתן חיזוק בדיונים רבים מאוד שנערכו בבית המשפט במהלך השנים האחרונות, אגב מאמצי הסנגוריה הציבורית לסייע בקבלת היתר ממשרד הבריאות.

ג. לא זו בלבד, שכאמור יש חיזוק לטענה בדבר נזקקות רפואית לקנביס, אלא שיש משקל מצטבר גם לחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי מיום 23.12.2010 המצביעה על מצבו של הנאשם, ולבסוף, יוטעם, שאין חולקין שמאז הוגש כתב אישום זה, לא נפתחה כלפי הנאשם חקירה באף הקשר אחר (מלבד בכל הקשור להקפדתו על תנאי מעצר הבית).

ד. נוכח האמור נכון אני, גם אם באופן קיצוני לפנים משורת הדין, להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם, תוך מתן משקל מסוים גם לתקופת מעצר הבית בה שהה, תקופה שאינה נקיה מקשיים גם מבחינת הדרך בה התנהל הנאשם, אך, מן הצד השני, מאורכה הרב קשה

להתעלם. עם זאת, ולמרות המודעות הרבה שהיא מנת חלקי ביחס למצבו הכלכלי של הנאשם, מחויב גזר דין זה ברכיב מוחשי מסוים, ונוכח זאת, לפחות מקנס, אתקשה להימנע.

ה. בנוסף לאמור, דומני, שמחויב אני לתת את הדעת גם לרישיון הנהיגה של הנאשם. על יסוד סעיף 37א(1) לפקודת הסמים המסוכנים ייפסל בזה רישיון הנהיגה של הנאשם מיידית וגם בממד המותנה.

6. סוף דבר גוזר אני כדלקמן:

קנס - קנס בסך 1,000 ש"ח או מאסר למשך 10 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.12.2014 ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק. אם הופקדו על ידי הנאשם כספים בעקבות צווי הבאה שהוציא בית המשפט, ייחשבו כספים אלה על חשבון הקנס; היתרה תוחזר לנאשם.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מהיום יעבור עבירה נוספת לפי פקודת הסמים המסוכנים.

פסילת רישיון הנהיגה - נפסל בזה רישיון הנהיגה של הנאשם למשך שנתיים. רישיון הנהיגה יופקד לאלתר.

פסילה על תנאי - בנוסף נפסל בזה רישיון הנהיגה של הנאשם למשך שנה אם יעבור בשנתיים שלאחר תום פסילתו דלעיל עבירה נוספת על פקודת הסמים המסוכנים.

מוצגים - יושמדו.

מעבר להיבט הענשי נדרש בית המשפט לתת את הדעת לתמונת המצב העולה מהנאשם עצמו ומטענות בא כוחו הנכבד, בדבר נזקקות רצופה לקנביס ובדבר מצב פסיכיאטרי מורכב. ניתן בזה צו במקביל, הן למזכירות בית המשפט, והן לתביעה המשטרית, כל אחד משני גורמים אלה לחוד, ושניהם גם יחד,

להעביר בדואר רשום עם אישור מסירה העתק מגזר דין זה למנהל רשות הרישוי, שיפעיל את שיקול דעתו בשאלה האם ראוי להותיר את רישיון הנהיגה בידי הנאשם. דומה, שלצד הפסילה הענשית כמפורט בגזר דין זה, יש מקום גם לשיקול דעת מנהלי שייקח בחשבון את כל הקשור לשלום הציבור ובטחונו.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 19 נובמבר 2014 במעמד הצדדים.